

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Součkovou ve věci

žalobkyně: A) ROKEMONT s. r.o., IČO 284 27 815
se sídlem Hvězdova 1716/2b, Nusle, 140 00 Praha 4,
B) S T A Z co., s.r.o., IČO 616 80 90
se sídlem Václavské náměstí 1601/47, 110 00 Praha 1,
obě zastoupeny advokátem Mgr. Tomášem Šmucrem,
se sídlem V Malé Doubravce 1242/27, Doubravka, 312 00 Plzeň,

proti

žalované: CHRYSBERON a.s., IČO 28442971
se sídlem Praha 1, Ovocný trh 572/11, IČO 28442971,
zastoupené advokátem Mgr. Pavlem Vraným,
sídlím Šmilovského 1264/5, Praha 2 – Vinohrady

o určení neplatnosti smluv uzavřených žalovaným se společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., dne 6.3.2015

takto:

- I. Žaloba na určení, že smlouva o provozování vodohospodářského infrastrukturního majetku uzavřená dne 6. 3. 2015 mezi společnostmi CHRYSBERON a.s., se sídlem Ovocný trh 572/11, Praha 1, IČ: 284 42 971, jako vlastníkem a společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., se sídlem Mostníkovská 255/3, Beroun 3, IČ: 463 56 975, jako provozovatelem je neplatná od svého počátku, se zamítá.

- II. Žaloba na určení, že smlouva o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů a kanalizací uzavřená dne 6. 3. 2015 mezi společnostmi CHRYSBERON a.s., se sídlem Ovocný trh 572/11, Praha 1, IČ: 284 42 971, jako vlastníkem a společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., se sídlem Mostníkovská 255/3, Beroun 3, IČ: 463 56 975, jako provozovatelem je neplatná od svého počátku, se zamítá.
- III. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalované náklady řízení ve výši 40 656 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalované, Mgr. Pavla Vraného.

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrhem doručeným soudem dne 29.10.2015 se právní předchůdce žalobkyně A a žalobkyně B pan [REDAKCE], narozený [REDAKCE], domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud určil, že smlouva o provozování vodohospodářského infrastrukturního majetku uzavřená dne 6.3.2015 mezi žalovanou jako vlastníkem a společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., se sídlem Mostníkovská 255, Beroun 3, IČ: 46356975, jako provozovatelem je neplatná od svého počátku, a rovněž se domáhal rozhodnutí ohledně další smlouvy uzavřené mezi těmiž účastníky - a to smlouvy o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů a kanalizací uzavřené dne 6.3.2015 mezi žalovanou jako vlastníkem a společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., se sídlem Mostníkovská 255, Beroun 3, IČ: 46356975, kde se dožaduje určení, že i tato smlouva je od svého počátku neplatná. Právní předchůdce žalobkyň svůj návrh odůvodnil tím, že on společně s žalovanou je spoluvlastníkem stavby vodního díla – vodovodu a jednotné kanalizace – vedené pod názvem Beroun – Závodí – [REDAKCE] – technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace – 1. etapa v k.ú. Beroun, na kterou bylo dne 2.11.2011 vydáno Městským úřadem Beroun stavební povolení, a kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun pak dne 20.11.2013. Dále žalobce tvrdil, že je společně s žalovanou rovněž spoluvlastníkem stavby vodního díla – vodovodu a jednotné kanalizace – vedené pod názvem Beroun – Závodí – [REDAKCE] – technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace 2. etapa v k.ú. Beroun, na kterou bylo Městským úřadem Beroun dne 28.5.2012 vydáno stavební povolení, kolaudační souhlas Městského úřadu Beroun byl vydán dne 20.11.2013 s tím, že právní předchůdce žalobkyň i žalovaná mají podíl v rozsahu 1/2. Dále tvrdil, že ohledně spoluvlastnictví výše uvedených předmětných staveb – vodovodu a kanalizace existuje smlouva ze dne 23.8.2012 uzavřená mezi žalovanou jako prodávající a jím jako kupujícím. Následně po uzavření této kupní smlouvy postupovali oba účastníci při správě společné věci shodně, např. poskytli dne 24.2.2014 souhlas s připojením na stavbu vodovodu a kanalizace vlastníkovu pozemku parcelní č. [REDAKCE] v k.ú. Beroun ([REDAKCE]), téhož dne pak poskytli souhlas s připojením na stavbu vodovodu a kanalizace vlastníkovu pozemku parcelní č. [REDAKCE] v k.ú. Beroun ([REDAKCE]). Dále právní předchůdce žalobkyň poukázal na to, že žalovaná do dnešního dne žalobci nikdy neoznámila, že by snad zpochybňovala jeho vlastnické právo k předmětné stavbě vodovodu a kanalizace v rozsahu 1/2, a ani platnost výše

uvedené kupní smlouvy. Dále poukázal na to, že dne 15.9.2015 obdržel oznámení o zahájení vodoprávního řízení a upuštění od ohledání na místě a ústního jednání ve věci vydání stavebního povolení ke stavbě vodního díla – vodovod a kanalizace – vedené pod názvem Beroun – technická a dopravní infrastruktura pro RD [REDAKCE] 2, Beroun – Závodí, na v tomto díle specifikovaných pozemcích, kdy dle svého tvrzení využil právní předchůdce žalobkyň možnosti uplatnit případné námitky s tím, že z předmětného spisu Městského úřadu zjistil, že žádost o stavební povolení k vodním dílům podala žalovaná, v průběhu tohoto řízení pak byla žalovaná Městským úřadem Beroun vyzývána k odstranění nedostatků své žádosti z 28.5.2015, a to mimo jiné o stanovisko vlastníků veřejné a dopravní infrastruktury, na kterou bude stavba napojena. Dále uvedl, že zjistil, že žalovaná a společnost VAK Beroun dne 6.3.2015 uzavřeli smlouvu o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů a kanalizací s tím, že v této smlouvě je dle tvrzení právního předchůdce žalobkyň obsažena dohoda v tom směru, že v budoucnu se strany kdykoli mohou dohodnout na převodu vlastnického práva k vodárenskému majetku vlastníka a to z vlastníka (žalované) na VAK. Dále tvrdil, že zjistil, že se žalovaná označuje jako výlučný vlastník stavby „Beroun – Závodí – [REDAKCE] – technická a dopravní infrastruktura – vodovod a jednotná kanalizace – 1. a 2. etapa“ s tím, že jak žalovaná, tak společnost VAK Beroun jeho vlastnické právo k těmto stavbám zpochybňují. Dále právní předchůdce žalobkyň uvedl, že ze smlouvy uzavřené mezi žalovanou a společností VAK dne 6.3.2015 o provozování vodohospodářského infrastrukturního majetku odkázal na shodná znění určitých pasáží zmíněných smluv s tím, že je v nich zcela zpochybně jeho vlastnické právo, respektive jeho spoluvlastnické právo k infrastrukturnímu, resp. vodárenskému majetku s tím, že kupní smlouvu ze dne 23.8.2012 uzavřenou mezi účastníky pak žalovaná považuje za absolutně neplatnou, neboť dle jejího přesvědčení ke dni uzavření této smlouvy ještě neexistoval infrastrukturní, resp. vodárenský majetek, který nemohl být předmětem právních vztahů a tedy ani předmětem převodu dle uvedené smlouvy. Poukázal na to, že žalovaná není jediným vlastníkem předmětného díla, kdy jeho vlastnické právo, resp. spoluvlastnické právo v rozsahu 1/2 je prokázáno právě kupní smlouvou na stavbu vak [REDAKCE] – 1. 2. etapa ze dne 23.8.2012, dále právní předchůdce žalobkyň poukázal na skutečnost, že žalovaná při uzavření smlouvy o provozování a smlouvy o úpravě vzájemných práv a povinností ze dne 6.3.2015 se dopustila řady jednání, která odporují zákonu, nebo které se příčí dobrým mravům ve smyslu § 580 občanského zákoníku. Toto jednání pak právní předchůdce žalobkyň shledával v tom, že v důsledku nepravdivých prohlášení žalované o výlučném vlastnictví ke stavbě vodovodu a kanalizace [REDAKCE] – 1. a 2. etapa jednak porušuje vlastnické právo žalobce k této stavbě v rozsahu 1/2, dále tím porušila povinnosti spoluvlastníka dle příslušných ustanovení občanského zákoníku upravující správu společné věci, v čemž žalobce spatřoval těžkou újmu v podobě neúměrného omezení v užívání společné věci a dále, že uvedla zcela zjevně v omyl úřady, respektive Krajský úřad Středočeského kraje. Dále argumentoval tím, že jednáním žalované je zcela popíráno jeho vlastnické právo, když žalovaná od přelomu roku 2014 a 2015 jednostranně a svévolně tvrdí třetím osobám, že je výlučným vlastníkem předmětné věci. Žalobce pak opakovaně poukázal na to, že nesouhlasí s ustanovením předmětných smluv uzavřených mezi žalovanou a společností VAK Beroun, zejména v těch ustanoveních, které zpochybňují jeho vlastnické právo ke společné věci a rovněž nesouhlasí s ustanoveními smluv, které jsou pro vlastníky předmětné věci nevýhodné. Dále žalobce vyslovil nesouhlas s tím, aby byl bez svého předchozího souhlasu jako vlastník společné věci vázán podmínkami jakékoli smlouvy s třetí osobou, zejména ne smlouvou se společností VAK Beroun, jednání žalované ve spolupráci se společností VAK Beroun označil jako listivé, jehož důsledkem je zcela zásadním způsobem omezen výkon jeho vlastnických práv ke společné věci, toto jednání je pak jednáním, které se minimálně příčí dobrým mravům. Ze všech výše uvedených důvodů

pak navrhl, aby soud určil, že obě předmětné smlouvy uzavřené mezi žalovanou a společností VAK Beroun dne 6.3.2015 jsou neplatné.

2. Žalovaná se ve věci vyjádřila tak, že navrhla zamítnutí předmětné žaloby s tím, že jednak nebyl prokázán naléhavý zájem na určení neplatnosti smluv, dále dle jejího přesvědčení se žalobou nelze domáhat určení neplatnosti smluv, dokud není vyřešen spor o vlastnictví předmětných vodovodů a kanalizací, a dále považovala jednání právního předchůdce žalobkyně za zjevné zneužití práva nepoživající právní ochrany. Svoje stanovisko týkající se neprokázání naléhavého právního zájmu odůvodnila odkazem na ust. § 80 občanského soudního řádu, kdy v žalobě tvrzení týkající se naléhavého právního zájmu absentuje. Tvrzení právního předchůdce žalobkyně o jeho spoluvlastnictví k předmětným stavbám v rozsahu ideální 1/2 pak považovala za účelové a nepravdivé, neboť již byly podány žaloby na určení vlastnictví ke stavbě vodovodu a kanalizace [REDAKCE] – 2. etapa (žalující stranou je společnost STAZ co., s.r.o., jejímž jediným společníkem a jednatelem je pan [REDAKCE], který na tuto společnost převedl kupní smlouvou ze dne 15.2.2016 vlastnické právo ke stavbě – vedeno pod 4 C 46/2016), a ke stavbě vodovodu a kanalizace [REDAKCE] – 1. etapa (žalující stranou je společnost ROKEMONT s.r.o., jejímž jediným společníkem a jednatelem je pan [REDAKCE], který na tuto společnost převedl kupní smlouvou ze dne 15.2.2016 vlastnické právo ke stavbě – vedeno pod 5 C 28/2016). Žalovaná dále uvedla, že rovněž ona z opatrnosti podala žalobu o určení vlastnického práva k předmětným stavbám, a to proti žalobci. Poukázala dále na to, že vzhledem k podaným žalobám na určení vlastnictví, kdy již žalobce ani již netvrdí své vlastnictví ani spoluvlastnictví ke stavbám vodovodu a kanalizace, nemůže pak dle názoru žalobkyně ani tvrdit natož prokázat naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smluv. Dále žalovaná poukázala na to, smlouvy, jejichž neplatnosti se žalobce dovolává, sledují naplněné účelu zákona o vodovodech a kanalizacích, kdy se vodovody a kanalizace zřizují ve veřejném zájmu a jejich vlastníkem je povinen zajistit jejich plynulé a bezpečné provozování, umožnit napojení souvisejících vodovodů a kanalizací, dodávat pitnou vodu či odvádět odpadní vody, přičemž žalovaná zdůraznila, že zajistila takovéto fungování, chovala se tak jako řádný vlastník. Dodala, že ohledně určení platnosti smluv, resp. neplatnosti smluv, nelze takovému návrhu vyhovět bez posouzení otázky vlastnictví obou etap stavby vodovodu a kanalizace s tím, že aktuálně vzhledem soudním řízením vedeným ohledně vlastnického práva tak nelze v předmětné věci hovořit o naléhavém právním zájmu na určení neplatnosti smluv.
3. Usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 1.2.2017, č.j. 3 C 251/2015-200 soud k návrhu žalobce připustil, aby na jeho místo vstoupila společnost ROKEMONT s. r.o., se sídlem Hvězdova 1716/2b, Nusle, 140 00 Praha 4, IČO 284 27 815 a společnost STAZ co., s.r.o., se sídlem Václavské náměstí 1601/47, 110 00 Praha 1, IČO 616 80 907, neboť prokázal, že kupními smlouvami ze dne 15.2.2016 jakožto prodávající úplatně převedl na tyto společnosti jakožto kupující „Stavbu vodovodu a kanalizace [REDAKCE] – 1. a 2. Etapa, a to včetně veškerých práv a povinností souvisejících s touto stavbou ve všech řízeních, a to se souhlasem obou společností.
4. K výzvě soudu ohledně doplnění tvrzení o existenci naléhavého právního zájmu na určení neplatnosti předmětných smluv a prokázání skutečností, že na takovém určení mají žalobkyně naléhavý právní zájem, žalobkyně upřesnily, že uzavřením předmětných smluv bez účasti jejich právního předchůdce jim vzniká újma na jejich vlastnickém právu, kdy bez jejich souhlasu, potažmo souhlasu jejich právního předchůdce s předmětnými stavbami žalovaná naložila tak, že je svěřila společnosti VAK Beroun, aby je provozovala. Zdůraznily, že nesouhlasí s existencí smluv, které zpochybňují jejich vlastnické právo, když se považují za vlastníky uvedených staveb a nesouhlasí s podmínkami uzavřených smluv.

Uvedly, že jejich postavení jako vlastníků by bylo bez požadovaného určení nadále nejisté a bylo by nadále ohroženo, přičemž ohrožení plyná ze skutečnosti, že žalovaná vystupuje jako vlastníka a přenechává daný majetek do užívání na základě žalobou napadených smluv třetí osobě, přičemž žalobkyním z tohoto užívání neplyne žádný prospěch, který by jim náležel a vzniká jim tak naopak újma (a to i v důsledku nevýhodných smluvních podmínek).

5. Žalovaná pak v reakci na doplnění tvrzení o existenci naléhavého právního zájmu na určení neplatnosti předmětných smluv ze strany žalujících uvedla, že naléhavý právní zájem stále nebyl ničím prokázán, odkázala na judikaturu Nejvyššího i Ústavního soudu ČR, z níž vyplývá, že určovací žaloby mají preventivní povahu, přičemž jejich smyslem je předjít porušení práva, a nenaplnění této preventivní funkce znamená nedostatek naléhavého právního zájmu. Shrnuje, že lze-li žalovat na plnění, nelze žalovat na určení. Zdůraznila, že se žalobkyně nemohou domáhat určení neplatnosti smluv z důvodu, že těmito smlouvami je zpochybněno jejich tvrzené vlastnické právo k oběma etapám stavby vodovodu a kanalizace, pokud se mohou domáhat určení svého vlastnického práva k těmto stavbám, což žalobkyně již i učinily. Dále poukázala na to, že ani tvrzená újma, která vzniká žalobkyním ze smluv, neodůvodňuje jejich naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smluv, neboť se pak mohou domáhat úhrady takové újmy.
6. Ohledně charakteru podané žaloby soud konstatuje, že se jedná o žalobu určovací ve smyslu ust. § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), dle něhož se určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem. Předpokladem úspěchu tohoto typu žaloby je pak jednak věcná legitimace účastníků a jednak právě naléhavý právní zájem na daném určení (ze strany žalobce). Věcnou legitimaci v řízení o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, má ten, kdo je účasten právního vztahu nebo práva, o nějž v řízení jde, nebo jehož právní sféry se sporný vztah či právo dotýká (může to však být i žalobce, který není subjektem práva, jehož určení se domáhá), naléhavý právní zájem na požadovaném určení pak vyžaduje způsob ochrany, který se má dostat soudním rozhodnutím tomu, kdo má v řízení o určovací žalobě aktivní legitimaci, a to vůči tomu, kdo je k požadovanému určení pasivně legitimován (srovnej rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1850/2009). Žaloba na určení pak má preventivní charakter - má místo tam, kde je možné její pomocí eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu, a k příslušné nápravě nelze dospět jinak, nebo když účinněji než jiné procesní prostředky vystihuje obsah a povahu daného právního vztahu a právě jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, představující určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů. Dle konstantní judikatury (např. rozhodnutí NS sp. zn. 28 Cdo 2037/2010) je dán naléhavý právní zájem žalobce na žádaném určení ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) o.s.ř. (nyní dle § 80 os.ř.) zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo právo nebo právní vztah, na kterém je účasten, ohroženo, popřípadě tam, kde by se bez tohoto určení jeho postavení stalo nejistým. U žalobce musí jít buď o právní vztah (právo) již existující (alespoň v době vydání rozhodnutí) nebo o takovou jeho procesní, případně hmotně právní situaci, v níž by objektivně v již existujícím právním vztahu mohl být ohrožen; případně pro své nejisté postavení by mohl být vystaven konkrétní újmě. Dále soud považuje za nutné vyzdvihnout, že o naléhavém právním zájmu lze uvažovat pouze v případě, bude-li navrhovaný výrok způsobit vystihnout úplný obsah hmotným právem vymezeného vztahu, což logicky předpokládá, že bude závazný pro všechny jeho subjekty. Co se týče tvrzení existence naléhavého právního zájmu, je bezpodmínečně nutné, aby takovouto existenci naléhavého právního zájmu osvědčil žalobce (naléhavý právní zájem je mimo jiné to, co je mezi jednotlivými do úvahy přicházejícími druhy žalob určuje posloupnost žalobních nároků), pokud toto neučiní, žaloba musí být bez dalšího zamítnuta (existence naléhavého právního zájmu je klíčovou a prvotní podmínkou pro úspěšnost daného typu žaloby).

7. V tomto konkrétním případě se žalobkyně domáhají určení neplatnosti dvou smluv, a to smlouvy o provozování vodohospodářského infrastrukturního majetku uzavřené dne 6.3.2015 mezi žalovanou jako vlastníkem a společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., se sídlem Mostníkovská 255, Beroun 3, IČ: 46356975, jako provozovatelem, a smlouvy o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů a kanalizací uzavřené dne 6.3.2015 mezi žalovanou jako vlastníkem a společností Vodovody a kanalizace Beroun, a.s., se sídlem Mostníkovská 255, Beroun 3, IČ: 46356975, a to z důvodu, že ony jsou vlastníky předmětných staveb, že tyto smlouvy jsou pro ně nevyhodné a na základě takto uzavřených smluv jim vzniká újma (přichází o zisk). Jak je výše uvedeno, určovací žaloba je žalobou, jež má preventivní povahu – jejím účelem je předcházet porušení práva, přičemž pokud již k porušení práva došlo, což žalobkyně ve svém návrhu tvrdí, nemůže již určovací žaloba dostát svému účelu, tedy přinést kýženou účelnou ochranu práv (případně ani předejít dalším sporům v budoucnu) a žalobkyně tak v dané situaci již jen tímto nemají žádný naléhavý právní zájem na takovém určení. Dále jak je opět již výše uvedeno, pokud lze žalovat na plnění, není možné se svého práva domáhat žalobou na určení. V daném případě se žalobkyně mohou domáhat přímo určení existence vlastnického práva k předmětným stavbám (což ostatně učinily), přičemž v takovém případě se pak nelze domáhat určení neplatnosti smlouvy, neboť jak vyplývá z ustálené konstantní judikatury, má-li právní otázka (platnost smlouvy), o které má být rozhodnuto, povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva či právního poměru, není dán naléhavý právní zájem na určení této otázky, je-li možno žalovat přímo na určení existence práva nebo právního poměru (viz. rozsudek NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2147/99). Rovněž co se týče tvrzené vznikající újmy na straně žalobkyň v důsledku uzavřených smluv, nelze zde spatřit naléhavý právní zájem na určení neplatnosti předmětných z tohoto důvodu, neboť i v daném případě je možno domáhat se nápravy vzniklé újmy žalobou na plnění. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl, neboť žalobkyně nesplnily základní podmínku pro to, aby určovací žaloby mohla obstát, a to je existence naléhavého právního zájmu.
8. O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 151 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož soud přizná účastníku, který měl ve věci plný úspěch náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Soud proto plně úspěšně žalované přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 40 656 Kč, přičemž náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení – odměny advokáta ve výši 31 200 Kč dle ust. § 12 odst. 3 a § 9 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – za 8 úkonů právní služby, jeden úkon po 3 900 Kč, 8x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. 2 400 Kč (převzetí právního zastoupení, nahlížení do spisu dne 23.5.2016, vyjádření k odvolání žalobce do PO ze dne 23.5.2016, sepis vyjádření k žalobě ze dne 27.6.2016, ze dne 16.2.2017, ze dne 26.10.2017 a ze dne 11.1.2018, účast u jednání dne 23.8.2018; přičemž další úkony – nahlížení do spisu dne 5.2.2016 a dne 16.3.2016 nepovažuje soud za účelný a tedy je žalované nepřiznal), výše uvedené částky jsou pak zvýšeny o částku 7 056 Kč, která představuje 21% DPH, neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH.
9. Třídenní lhůta k plnění ve výroku III. pak byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., neboť pro stanovení lhůty odlišné neshledal soud podmínky. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. jsou pak žalobkyně povinny zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalovanou v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Beroun 23. srpna 2018

Mgr. Marcela Součková v. r.
samosoudkyně